

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii**(Sprawa C-141/14)**

(2014/C 159/24)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White, P. Michajłowa, C. Hermes)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi, aby Trybunał orzekł, że:

- nie włączając w całości terenów ornitologicznie istotnego miejsca do obszaru specjalnej ochrony „Kaliakra”, Republika Bułgarii nie zakwalifikowała jako obszaru specjalnej ochrony najodpowiedniejszych pod względem ilości i powierzchni terenów w celu ochrony gatunków biologicznych określonych w załączniku I do dyrektywy 2009/147/WE⁽¹⁾ oraz ochrony regularnie występujących gatunków wędrownych, niewymienionych w załączniku I, na lądowym i morskim obszarze geograficznym, w odniesieniu do którego stosuje się dyrektywę 2009/147/WE. W konsekwencji w ten sposób Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom określonym w art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 2009/147/WE.
- Zatwierdzając przedsięwzięcia spółek AES Geo Enerdzi OOD, Uindtech OOD, Brestiom OOD, Disib OOD, Eko Enerdzi OOD i Longman inwestmynt OOD w odniesieniu do terenu ornitologicznie istotnego miejsca „Kaliakra”, którego nie zakwalifikowano jako obszaru specjalnej ochrony, a powinno ono być zakwalifikowane jako obszar specjalnej ochrony, Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom określonym w art. 4 ust. 4 dyrektywy 2009/147/WE w świetle jego wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach C-96/98 i C-374/98.
- Zatwierdzając przedsięwzięcia (spółek Kaliakra uind pauyr AD, EWN Enertrag Kawarna OOD, CID-Atlas EOOD, Wertikał-Petkow i s-ie OOD oraz pole golfowe i kurort spa spółki Trejszyn klifs golf end spa rezort OOD) na terenie obszaru specjalnej ochrony „Kaliakra”, na terenie mającym znaczenie dla Unii „Kompleks Kaliakra” oraz na terenie obszaru specjalnej ochrony „Belite Skali”, Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom określonym w art. 6 ust. 2 dyrektywy 92/43/EWG⁽²⁾ w świetle jej wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach C-117/03 i C-244/05, ponieważ nie przyjęła odpowiednich środków w celu uniknięcia pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, jak również w celu uniknięcia niepokojenia gatunków, dla których zostały wyznaczone takie obszary.
- Nie oceniając w sposób odpowiedni skumulowanych skutków przedsięwzięć (spółek AES Geo Enerdzi OOD, Uindtech OOD, Brestiom OOD, Disib OOD, Eko Enerdzi OOD i Longman inwestmynt OOD) zatwierdzonych dla terenów ornitologicznie istotnego miejsca „Kaliakra”, którego nie zakwalifikowano jako obszaru specjalnej ochrony, Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom określonym w art. 2 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 2 i 3 oraz w związku z załącznikiem III pkt 1 lit. b) dyrektywy 2011/92/UE⁽³⁾.
- Republika Bułgarii zostaje obciążona kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Bułgarii nie zakwalifikowała terenów obszaru specjalnej ochrony „Kaliakra” w granicach ornitologicznie istotnego miejsca „Kaliakra”, co stanowi naruszenie dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.

Zatwierdzając szereg przedsięwzięć związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej na obszarze specjalnej ochrony „Kaliakra”, na obszarze specjalnej ochrony „Belite skali” oraz na terenie mającym znaczenie dla Unii „Kompleks Kaliakra”, Republika Bułgarii uchybiła zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, dyrektywy w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz z dyrektywy w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, ponieważ dopuściła do zniszczenia lub istotnego pogorszenia stanu priorytetowych unikalnych siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków oraz do niepokojenia gatunków, a także nie wzięła pod uwagę skumulowanych skutków dużej liczby przedsięwzięć.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, Dz. U. L 20, s. 7.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, Dz. U. L 206, s. 7 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15, t. 2, s. 102.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, Dz. U. L 26, s. 1.